

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas 2020. gada 13. februāra lēmumu piešķirt vispārēju tirdzniecības atļauju attiecībā uz “Dexmedetomidine Accord”;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus un izdevumus saistībā ar šo lietu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts, skatīts kopā ar tās 10. panta 2. punkta a) apakšpunktu, akceptējot to, ka zāles “Precedex”, kurām ir izdota valsts tirdzniecības atļauja Čehijas Republikā pirms tās pievienošanās ES, tiek izmantotas kā atsauces zāles, jo šī valsts tirdzniecības atļauja netika izsniegta (vai atjaunināta) atbilstoši spēkā esošajām Savienības tiesību normām.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Regulas 726/2004 ⁽²⁾ 14. panta 11. punkts, skatīts kopā ar Direktīvas 2001/83 10. panta 1. punktu un 6. panta 1. punktu, jo tajā ir secināts, ka datu normatīvā aizsardzība prasītāja zālēm “Dexdor” ir izbeigusies, un akceptēts tas, ka tās (un to pamatā esošos pētniecības datus) var izmantot kā atsauces zāles pieteikumam par kopijas (ģenērisko) zāļu tirdzniecības atļauju, pamatojoties uz to, ka zāles “Precedex” un “Dexdor” ir ietvertas vienā vispārējā tirdzniecības atļaujā.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā neesot sniegts atbilstošs pamatojums, kā tas prasīts LESD 296. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/ES (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 311, 67. lpp.)

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 136, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 27. aprīlī – PNB Banka/ECB

(Lieta T-230/20)

(2020/C 209/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECB 2020. gada 17. februāra lēmumu par PNB Banka AS bankas licences anulēšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīspadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma formulējumā esot ietverta nepietiekama un maldinoša procesuālā informācija.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB apstrīdētajā lēmumā esot nelikumīgi pielietojusi divu posmu procedūru (iesaistot kompetentās valsts iestādes priekšlikumu) atbilstoši Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽¹⁾ 14. panta 5. punktam un Regulas (ES) Nr. 468/2014⁽²⁾ 83. pantam, neraugoties uz ECB 2019. gada 1. marta pārkvalificēšanas lēmumu, ar ko ECB pārņēma prasītājas tiesu uzraudzību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots procedūras valsts kompetentajā iestādē, proti, Finanšu un kapitāla tirgus komisijā (turpmāk tekstā – “FKTK”), pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot bijis procesuāli neiespējami pieņemt lēmuma par licences atsaukšanu projektu 2019. gada 12. septembrī Regulas (ES) Nr. 468/2014 83. panta 1. punkta procesuālā noteikuma dēļ.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks gan procesuālā ziņā, gan pēc būtības, jo ECB 2019. gada 15. augusta lēmums, ar ko konstatēts tas, ka banka “kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga”, esot licences *de facto* atsaukšana.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tas esot balstīts uz prettiesisku iejaukšanos prasītājas pārstāvības tiesībās, kas tai pilnībā atņemot tās procesuālās tiesības.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tas nav pietiekami pamatots.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību tikt uzklausi pārkāpums.
9. Ar deviņo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nevarēja paļauties uz Latvijas tiesas 2019. gada 12. septembra nolēmumu par maksātnespēju, jo šis nolēmums esot prettiesisks un balstīts vienīgi uz ECB kļūdainu vērtējumu attiecībā uz to, vai banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ECB apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini pamatojusies uz citiem iemesliem, proti, apgalvotajiem liela riska darījumu limitu un reglamentējošu kapitāla prasību pārkāpumiem, kas neesot pamatoti un uz kuriem FKTK nav pamatojusies savā lēmuma projektā.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pēc būtības prettiesisks, jo prasītāja esot bijusi vienīgi FKTK kontrolē un tāpat netieši ECB kontrolē kopš 2019. gada 12. septembra.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot samērīgs.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot balstīts uz visām kļūdām, kas pieļautas lēmumā, kurā konstatēts tas, ka banka kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013 L 287, 63. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Centrālās Bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (OV 2014 L 141, 1. lpp.).